

Υπόθεση C-661/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

6 Σεπτεμβρίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Handelsgericht Wien (Αυστρία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

28 Αυγούστου 2019

Ενάγουσα:

flightright GmbH

Εναγομένη:

Austrian Airlines AG

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Handelsgericht Wien

Το Handelsgericht Wien (εμποροδικείο Βιέννης) δικάζοντας σε δεύτερο βαθμό [παραλειπόμενα] την υπόθεση μεταξύ της ενάγουσας **flightright GmbH**, [παραλειπόμενα] D-[παραλειπόμενα] Potsdam, [παραλειπόμενα] και της εναγομένης **Austrian Airlines AG**, [παραλειπόμενα] αερολιμένας Βιέννης, [παραλειπόμενα] με αντικείμενο την καταβολή του ποσού των 300,00 ευρώ, πλέον τόκων και δικαστικών εξόδων, κατόπιν έφεσης που άσκησε η ενάγουσα κατά της αποφάσεως του Bezirksgericht für Handelssachen Wien (πρωτοβάθμιο δικαστήριο εμπορικών διαφορών Βιέννης), εξέδωσε στις 19.12.2018 [παραλειπόμενα] την ακόλουθη

Διάταξη:

Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά το άρθρο 267, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, σε συνδυασμό με την παράγραφο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, την έννοια ότι σε περίπτωση μεταφοράς επιβατών με πτήση αποτελούμενη από δύο σκέλη, χωρίς σημαντικής διάρκειας παραμονή στον αερολιμένα μετεπιβίβασης, για τον υπολογισμό [σελ. 2 του πρωτοτύπου] του ύψους της αποζημίωσης που δικαιούνται οι επιβάτες λαμβάνεται υπόψη μόνον η απόσταση της διαδρομής του δεύτερου σκέλους της πτήσης, όταν η σχετική αγωγή στρέφεται κατά του πραγματικού αερομεταφορέα του εν λόγω σκέλους, κατά το οποίο και σημειώθηκε η ανωμαλία, ενώ το πρώτο σκέλος της πτήσης εκτελείται από άλλον αερομεταφορέα;

Αναστέλλει τη διαδικασία μέχρι την παραλαβή της προδικαστικής απόφασης που θα εκδώσει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Σκεπτικό:

I. Πραγματικά περιστατικά

Οι δύο επιβάτες τους οποίους αφορά η υπόθεση πραγματοποίησαν κράτηση αεροπορικού ταξιδιού από το Ίνσμπρουκ με προορισμό το Ρέικιαβικ μετ' επιστροφής· η πτήση προς αμφότερες τις κατευθύνσεις περιελάμβανε δύο σκέλη, κάθε δε πρώτο σκέλος είχε ως προορισμό την Φρανκφούρτη. Η κράτηση των συνολικά τεσσάρων επομένως πτήσεων (Ίνσμπρουκ – Φρανκφούρτη, Φρανκφούρτη – Ρέικιαβικ, Ρέικιαβικ – Φρανκφούρτη, Φρανκφούρτη – Ίνσμπρουκ) καταχωρίστηκε με κοινό κωδικό της Lufthansa.

Το ταξίδι επιστροφής αποτελούνταν από τις ακόλουθες πτήσεις:

- **LH 869 από Κεφλαβίκ προς Φρανκφούρτη:**
  - προγραμματισμένη αναχώρηση στις 24.06.2017 και ώρα 00:30
  - προγραμματισμένη άφιξη στις 24.06.2017 και ώρα 06:00
- **LH 1584 (OS 278) από Φρανκφούρτη προς Ίνσμπρουκ:**
  - προγραμματισμένη αναχώρηση στις 24.06.2017 και ώρα 08:55
  - προγραμματισμένη άφιξη στις 24.06.2017 και ώρα 10:00

Την πρώτη πτήση με κωδικό LH 869 εκτελούσε η γερμανική Lufthansa. Τη δεύτερη πτήση με κωδικό LH 1584 (OS 278) εκτελούσε [σελ. 3 του πρωτοτύπου] η εναγομένη, πλην όμως αυτή ακυρώθηκε από τη γερμανική Lufthansa.

Οι δύο επιβάτες μεταφέρθηκαν στην επόμενη πτήση:

- **LH 1234 από Φρανκφούρτη προς Βιέννη:**
  - προγραμματισμένη αναχώρηση στις 24.06.2017 και ώρα 08:50
  - προγραμματισμένη άφιξη στις 24.06.2017 και ώρα 10:10

Στη συνέχεια οι επιβάτες μεταφέρθηκαν με τρένο από το αεροδρόμιο της Βιέννης στο Ίνσμπρουκ. Επρόκειτο για το ταχύτερο μέσο μεταφοράς τους στο Ίνσμπρουκ, ήτοι στον τελικό τους προορισμό.

Η απόσταση μεταξύ του αεροδρομίου του Keflavik (Ρέικιαβικ, Ισλανδία) και του αεροδρομίου του Ίνσμπρουκ ανέρχεται στα 2.777 χιλιόμετρα με βάση τη μέθοδο της μεγιστοκύκλιας διαδρομής, ενώ εκείνη μεταξύ του αεροδρομίου της Φρανκφούρτης και του αεροδρομίου του Ίνσμπρουκ δεν υπερβαίνει τα 1.500 χιλιόμετρα.

Η ενάγουσα υποκαθιστά επιβάτες σε δίκες κατά αεροπορικών εταιριών, οι οποίοι της εκχωρούν προς τον σκοπό αυτόν τις σχετικές απαιτήσεις τους. Η εναγομένη είναι αεροπορική εταιρία.

Οι δύο επιβάτες εκχώρησαν στην ενάγουσα τις απαιτήσεις τους από την ακύρωση της πτήσης τους και τη μεταφορά τους στον τελικό προορισμό με άλλη πτήση.

Στις 6.3.2018 η γερμανική Lufthansa κατέβαλε στην ενάγουσα αποζημίωση ύψους 250,00 ευρώ για κάθε επιβάτη.

II. Επί των ισχυρισμών των διαδίκων

Η ενάγουσα ζητεί την καταβολή του ποσού των 300,00 ευρώ ως υπόλοιπο αποζημιώσεως βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού 261/2004, ισχυριζόμενη ότι δικαιούται αποζημίωση ύψους 400,00 ευρώ για κάθε επιβάτη, επειδή **[σελ. 4 του πρωτοτύπου]** η απόσταση μεταξύ Ρέικιαβικ και Ίνσμπρουκ υπερβαίνει τα 1.500 χιλιόμετρα. Η εναγομένη νομιμοποιείται παθητικά ως πραγματικός αερομεταφορέας. Πρόκειται για ενιαία κράτηση με κοινό κωδικό.

Η εναγομένη αμφισβητεί το βάσιμο της αγωγής και το ύψος του ζητούμενου ποσού και ζητεί την απόρριψή της. Κατά την άποψή της, περαιτέρω τυχόν αξιώσεις θα πρέπει να ασκηθούν κατά της γερμανικής Lufthansa, καθότι η ίδια δεν νομιμοποιείται παθητικά. Κατά την εναγομένη, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πρόκειται για ενιαία κράτηση κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004. Ισχυρίζεται επίσης ότι η καταβολή αποζημίωσης από τη γερμανική Lufthansa συνιστά αναγνώριση της ευθύνης της τελευταίας και, για τον λόγο αυτόν, η ενάγουσα δεν έχει καμία αξίωση έναντι της εναγομένης.

III. Επί του σταδίου της πορείας της δίκης

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την αγωγή στο σύνολό της.

Σύμφωνα με το σκεπτικό της απόφασης, όταν ως αερομεταφορείς εμφανίζονται διαφορετικές αεροπορικές εταιρίες, για τον υπολογισμό του ύψους της αποζημίωσης σε περίπτωση καθυστέρησης της δεύτερης πτήσης λαμβάνεται υπόψη μόνον η χιλιομετρική απόσταση της διαδρομής της εν λόγω πτήσης.

Η ενάγουσα δικαιούται επομένως μόνον το ποσό των 250,00 ευρώ για κάθε επιβαίνοντα στην πτήση. Η Lufthansa όμως έχει ήδη καταβάλει το εν λόγω ποσό.

Η ενάγουσα, με έφεση που άσκησε κατά της ανωτέρω απόφασης, προβάλλει εσφαλμένη νομική κρίση και ζητεί να εξαφανιστεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να γίνει δεκτή η αγωγή στο σύνολό της.

Η εναγομένη ζητεί να απορριφθεί η έφεση της ενάγουσας.

Η εκκαλούσα προβάλλει αιτιάσεις κατά του νομικού συλλογισμού του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, σύμφωνα με τον οποίο για τον υπολογισμό του ύψους της [σελ. 5 του πρωτοτύπου] αποζημίωσης που αυτή δικαιούται λαμβάνεται ως βάση μόνον η απόσταση του δεύτερου σκέλους της διαδρομής.

IV. Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Το ζήτημα της αντιμετώπισης περιπτώσεων ενιαίας κράτησης πτήσεων με ενδιάμεσο σταθμό μετεπιβίβασης, όταν η πρώτη πτήση πραγματοποιήθηκε όπως ήταν προγραμματισμένη, αλλά ο επιβάτης φθάνει στον προορισμό του με καθυστέρηση που δικαιολογεί αποζημίωση εξαιτίας άρνησης επιβίβασης, είναι αμφιλεγόμενο. Σύμφωνα με απόφαση του γερμανικού ειρηνοδικείου του Erding [παραλειπόμενα], καταβάλλεται αποζημίωση μόνον για το δεύτερο σκέλος της διαδρομής, για τον λόγο ότι ο επιβάτης υφίσταται μεγαλύτερη ταλαιπωρία κατά τη μεγαλύτερη διαδρομή, η οποία και έπεται της μικρότερης.

Το γερμανικό ειρηνοδικείο Κολωνίας [παραλειπόμενα] αναγνώρισε δικαίωμα αποζημίωσης ύψους μόνον 250,00 ευρώ σε περίπτωση ενιαίας κράτησης πτήσεων, όπου το πρώτο σκέλος της διαδρομής εκτελέστηκε όπως ήταν προγραμματισμένο, ενώ το δεύτερο ματαιώθηκε. Τούτο δε με το σκεπτικό ότι ο επιβάτης χρήζει προστασίας μόνον αφότου σημειωθεί η καθυστέρηση, ο δε «αναδρομικός» συνυπολογισμός της απόστασης αεροπορικής διαδρομής που ήδη εκτελέστηκε χωρίς πρόβλημα δεν προβλέπεται από τον κανονισμό.

Κατά τον J. Maruhn [παραλειπόμενα], η ανωτέρω επιχειρηματολογία δεν πείθει. Ιδίως στην περίπτωση ενιαίας κράτησης, εξακολουθεί να μην υπάρχει προφανής λόγος παρέκκλισης, οσάκις πρόκειται για πτήση αποτελούμενη από επιμέρους σκέλη, από την αρχή ότι καθοριστική για το ύψος της αποζημίωσης που πρέπει να υπολογίζεται με βάση την απόσταση της συνολικής διαδρομής είναι η καθυστέρηση άφιξης στον τελικό προορισμό του ταξιδιού.

Το ΔΕΕ δεν έχει μέχρι τούδε εκφέρει κρίση επί του ζητήματος. [σελ. 6 του πρωτοτύπου]

V. Επί της υποχρέωσης υποβολής προδικαστικού ερωτήματος και επί της αναστολής της διαδικασίας

Στην παρούσα διαδικασία το εφετείο δικάζει σε τελευταίο βαθμό δικαιοδοσίας [παραλειπόμενα]. Κατά την αναγκαία εν προκειμένω ερμηνεία των σχετικών με το δίκαιο της Ένωσης ζητημάτων δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η εφαρμογή του εν λόγω δικαίου είναι τόσο προφανής (θεωρία της «acte claire»), ώστε να μην αφήνει περιθώριο για εύλογες αμφιβολίες ως προς την απάντηση των ερωτημάτων που διατυπώθηκαν.

[παραλειπόμενα] **Handelsgericht Wien**

[παραλειπόμενα] [υπογραφή]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ